

عنوان مقاله:

شاخصه های الگوی مسکن پایدار (با تاکید بر نقش عرصه های گروهی در پایداری اجتماعی مجتمع های مسکونی)

محل انتشار:

هجدهمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

رضوانه رضایی رشتی - کارشناس ارشد معماری

رضا بهادری مطلق یادگار - کارشناس معماری، معاونت شهرسازی، شهرداری مشهد

خلاصه مقاله:

مسکن به عنوان یکی از مهم ترین سیاست های عمومی موثر بر توسعه شهری دارای پتانسیل قابل توجهی برای کمک به پایداری است. و یک مجتمع مسکونی با پایداری اجتماعی، می تواند به مردم کمک کند تا منافع زندگی پایدار را درک کنند. بر اساس پیش فرض ها و فرضیه مورد نظر پژوهش، پایداری اجتماعی می تواند بر اساس الگوی توسعه عرصه های گروهی در مجتمع های مسکونی تفسیر شود. هدف این پژوهش دستیابی به راهکارهایی برای ارتقای کیفیت فضای زندگی، خصوصا در بخش مسکن و فضای عمومی مجتمع های مسکونی و همچنین پایدارسازی جریان زندگی در آنهاست. و با معرفی شاخصه های پایداری اجتماعی مسکن و نشان دادن نقش اساسی بعد اجتماعی در طراحی محله پایدار، به ترسیم الگویی برای توسعه عرصه های گروهی در مجتمع های مسکونی می پردازد؛ علاوه بر آنکه جایگاه چنین رویکردی را در توسعه پایداری اجتماع محلی، تحلیل نماید. نتیجه این تحقیق نشان می دهد که رعایت اصول پایداری اجتماعی در طراحی محله و عرصه های گروهی در مجتمع های مسکونی، تاثیر بسزایی در جنبه های دیگر پایداری خواهد داشت. روش تحقیق این مقاله بر مبنای روش پیمایشی از نوع اکتشافی است که بر مبنای تحلیل، توصیف و کشف اصول پایداری و روابط بین این اصول از دید جامعه صاحب نظران انجام می گیرد تا در نهایت، اصول نظری پایداری مجتمع های مسکونی تعیین شود. در مرحله بعد، بامقایسه آن با واقعیت خارجی می توان به اصول عملی و راهکارهای معماری دست یافت. در نهایت شاخص هایی جهت ارتقاء پایداری اجتماعی در مجتمع های مسکونی با توجه به نقش عرصه های گروهی ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

مسکن، مسکن پایدار، پایداری اجتماعی، عرصه های گروهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1684912>

